

ת"פ (תל אביב) 51912-09-23 - מדינת ישראל נ' אדיר דהן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 51912-09-23 מדינת ישראל נ' דהן(עציר)
ואח'

לפני כבוד השופטת מעין בן ארי

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ענבר גולדשטוף

נגד

הנאשמים 1.אדיר דהן
ע"י ב"כ עו"ד שמואל פלישמן
2.אליעד אדמה
ע"י ב"כ עו"ד משה אלגאלי

גזר דין

כללי והסכמות הצדדים

הנאשמים הורשעו, על בסיס הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות כדלקמן:

נאשם 1- חבלה חמורה בנסיבות מחמירות- לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

נאשם 2- חבלה חמורה בנסיבות מחמירות- לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין; נשיאת נשק- לפי סעיף 144 (ב) רישא לחוק העונשין.

הוסכם בין הצדדים כי המאשימה תעתור ביחס לנאשם 1 למתחם ענישה של 4-6 שנות מאסר ותבקש לגזור עליו 5 שנות מאסר. ביחס לנאשם 2 המאשימה תעתור למתחם ענישה של 5.5-8 שנות מאסר, ותעתור לגזור עליו 7 שנות מאסר וכן הפעלת מאסרים מותנים, במצטבר. ההגנה תוכל לטעון לעונש באופן פתוח.

הסכמות הצדדים הן פרי הליך גישור, במסגרתו נבחן חומר הראיות על ידי המותב המגשר. כן הוסכם בין הצדדים כי הטיעונים לעונש יישמעו לפניי ולא לפני המותב המגשר.

עובדות כתב האישום המתוקן

בהתאם לעובדות, כחודש ימים עובר למועד הרלוונטי, הגיע נאשם 1 למועדון "ארט קלאב" בתל אביב עמוד 1

(להלן- **המועדון**), וסורב להיכנס על ידי המארכת והמאבטחים. ביום 8/9/23 בשעה 5:40 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשם 1, נאשם 2 עימו יש לו היכרות מוקדמת, ואחרים, וביקשו להיכנס למועדון כשנאשם 2 מצויד באקדח שהוסתר בבגדיו. משסורבו הנאשמים להיכנס למועדון, החלו להתעמת עם המאבטחים, ועזבו את המקום.

בחלוף מספר דקות, יצאו המאבטחים עובדה ודיאא (להלן- **עובדה, דיאא או המאבטחים**) מהמועדון כדי לוודא כי הנאשמים והאחרים עזבו את המקום, וביצעו סריקה באזור. ברחוב קיבוץ גלויות 45 הבחינו המאבטחים בנאשמים והחל עימות.

במהלך העימות, תקף נאשם 1 את עובדה בכך שדקר אותו באמצעות סכין כשהוא משסף בעוצמה את באנו לרוחב.

באותו מעמד, שלף נאשם 2 את האקדח ממכנסיו ותקף את דיאא, בכך שירה ברגלו.

הנאשמים נמלטו מהמקום.

כתוצאה ממעשיו של נאשם 1 נגרמו לעובדה חבלות בטן, הוא נזקק לניתוח מציל חיים במסגרתו בוצעה כריתת מקטע של המעי.

כתוצאה ממעשיו של נאשם 2 נגרמה לדיאא חבלה של פצע ירי ברגל ימין מעל הברך ונדרש לטיפול בבית החולים.

ראיות לעונש

ב"כ המאשימה הגישה קלסר המאגד הצהרות נפגעי עבירה ואסופת מסמכים רפואיים הקשורים במצבם הרפואי של המתלוננים (במ/1).

מהמסמכים עולה כי עובדה, בן 25 בעת האירוע, הובהל לבית החולים בשל פצע דקירה בדופן בטן שמאלית תחתונה, ולאחר קבלת מנות דם, הוכנס מיידית לחדר ניתוח. בוצעה כריתת מעי דק (כ- 30 ס"מ) ובמהלך הניתוח הופיע דמם פעיל מעורקו.

עוד במהלך אשפוזו, הופיעו תופעות פוסט-טראומטיות, והומלץ על המשך טיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי, כמו גם המשך טיפולים מתחום הגסטרו בעקבות כריתת חלק מהמעי (צורפה שורת מסמכים).

בהצהרתו תאר כי עקב המעשים הפך מבחור צעיר שרירי ומתפקד, לנכה החווה כאבים עזים, סיוטי לילה וחרדות הנמשכים עד למועד זה. עובדה תאר כיצד ירד משמעותית במשקל, אינו עובד, וכלשונו "הנאשמים גמרו לי החיים לקחו לי העתיד והתקווה גרמו לי נזקים רבים".

עוד צורפו מסמכים המעידים על קביעת אחוזי נכות משמעותיים

מהמסמכים עולה כי דיאא, בן 28 בעת האירוע, הובהל לחדר המיון כשפצע ירי ברגל ימין. בהצהרתו הדגיש כי בעת שהיה בתפקיד, נגרמו לו חבלות פיזיות ונפשיות בעקבות הירי ברגלו, וכן נגרם לו נזק

כלכלי. צורפו מסמכים המעידים על כך שעקב הפציעה אינו מסוגל לעבוד

ב"כ נאשם 1 מסמכים רפואיים במ/2- במ/5 הנוגעים לאירוע פציעה בשנת 2022. מהמסמכים עולה כי בסוף חודש ינואר 2022 נפגע מפליטת כדור בשוגג מאקדח של חברו ונפגע בחוליה L-2. כתוצאה מהאירוע, נותח ואושפז במחלקה כירורגית עקב שברים שנגרמו בחוליות, ואף נכרתה כליה בשל דימום נרחב. עוד עולה, כי נזקק לתקופת שיקום והתנייד בעזרת קביים ואף כיסא גלגלים. מהמסמכים עלה כי סבל מדיכאון וחרדות.

בנוסף, בחודש יולי 2019 היה מעורב בתאונת אופנוע, באופן בו נותרו כאבים כרוניים בצוואר.

לנאשם 2 ניתנה אפשרות להגיש עדויות אופי בכתב, אולם לא התקבלו ראיות עד למועד מתן גזר הדין.

עיקרי טענות הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה הדגישה כי עסקין באירוע בעל חומרה יתרה, שתוצאותיו יכולות היו להיות אף חמורות יותר וטראגיות, ולפיכך, מדובר בצד המחמיר של הוראות החיקוק המיוחסות לנאשמים בכתב האישום המתוקן. נסיבות המקרה חמורות ביותר עת הנאשם 1 דקר את המאבטח בכך ששיסף את בטנו ונאשם 2 ירה ברגלו של המאבטח הנוסף.

הודגשו הפציעות החמורות שנגרמו לשני המאבטחים, תוך הפנייה לקלסר במ/1 המכיל מסמכים רפואיים מפורטים. למאבטח עובדה נגרמה חבלת בטן קשה בגינה עבר ניתוח מציל חיים כולל כריתת חלק מהמעי הדק. מתצהיר שהוגש עלה כי חייו השתנו לבלי היכר בכל אפיקי חייו והוא אף איבד את עבודתו. למאבטח דיאגנוזה נגרמה חבלה ברגל כתוצאה מהירי מעל הברך ואף הוא אושפז לטיפול, כפי שעולה מהמסמכים.

הודגש, כי האירוע התרחש במסגרת עבודתם של המאבטחים ונודעת לכך חומרה יתרה, ביתר שאת כאשר הנאשמים הם מחוללי האירוע. בנוסף, נעשה שימוש באקדח שהנאשם 2 הצטייד בו מראש, ונאשם 1 עשה שימוש בסכין. ב"כ המאשימה הדגישה את הצורך להילחם בנגע האלימות שהפך מכת מדינה, פרטה את הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים שעיקרם הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף.

ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה ממנה עתרה לאמץ את מתחמי הענישה להם טענה, כמפורט בפתיח. ואשר למיקום הנאשמים בתוך המתחמים, הדגישה את ההרשעות הקודמות, ובאשר לנאשם 1, הטעימה כי פציעתו בעבר בשל ירי אמורה הייתה להוות גורם מרתיע, בידעו את התוצאות הקשות שנגרמו לו בעצמו, ואין להתחשב בנתון זה להקלה בעונש.

מעבר לענישה שלה עתרה בהתאם להסכמות, התבקש להטיל מאסר מותנה ופיצוי משמעותי, תוך אבחנה מסוימת בין נפגעי העבירה בהתאם לעצמת הנזק.

ב"כ הנאשם 1

ב"כ נאשם 1 ציין כי מעשי הנאשם חמורים וראויים לגינוי, הנאשם מפנים את החומרה ואף מתבייש במעשיו. הודגש, כי הסכין נשלפה עם קרות האירוע ולא מיוחסת לנאשם הצטיידות בסכין מראש, וכן כי נוצר עימות בין הנאשמים למאבטחים.

לטעמו, יש לתת משקל משמעותי ללקיחת האחריות, כאשר ניהול ההליך בדרך של שמיעת חלק מהראיות אינו צריך לעמוד לרועץ, שכן לא הובאו לעדות עדים מהותיים. באופן זה נחסכה עדות המתלוננים ועדים רבים נוספים. בנוסף, נודעת חשיבות לתיקון סעיף החיקוק בכתב האישום המתוקן, פרי הליך הגישור. חשיבות נוספת נודעת לכך שהנאשם הודה על אף שהצדדים לא הגיעו לכלל ענישה מוסכמת.

ב"כ הנאשם 1 תאר את אירוע הפציעה במסגרתו נפלט כדור ופצע את הנאשם בשנת 2022, ועתר להתחשב בכך, אף שהטעים כי הנאשם אמור היה להבין מהן תוצאות של ירי.

ב"כ הנאשם 1 ציין כי מנעד הענישה רחב, אבחן את המקרים עליהם נסמכה המאשימה בטיעוניה, והפנה למקרה במסגרתו הוטל על נאשם 22 חודשים כעונש ראוי בנסיבות.

נאשם 1

הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע צער ובושה על קרות האירוע, הסביר כי עבר תקופה קשה לאחר פציעתו, הן פיזית והן נפשית, דבר שהוביל להתדרדרות במצבו. הנאשם חש אפסות לפגיעה בנפגע העבירה, כלשונו: "כואב לי על הבן אדם מה שקרה לו אני יודע כי עברתי את זה ואני לא חושב שמגיע למישהו לעבור דבר כזה".

ב"כ הנאשם 2

ב"כ הנאשם 2 הצטרף לטיעוניהם הכללים של ב"כ נאשם 1 לרבות בנוגע לנסיבות המקרה ולפסיקה

המתאימה. כן, הדגיש כי הוא מגנה את המעשה בגינו הורשע הנאשם 2, והנאשם עצמו מבין היטב את החומרה ומוקיע אותה אף הוא. הנאשם 2 נקלע לסיטואציה קשה, כאשר למתלוננים חלק באירוע בשל כך שערכו סריקות לחפש את הנאשמים והאירוע התלקח באופן זה והסלים.

ב"כ הנאשם 2 הטעים כי משפחתו של הנאשם נורמטיבית, אמו עובדת במשרד הביטחון, אחיו עובד בהיי-טק, אחות מנהלת אמרכלות בחברה גדולה. הנאשם עושה כל מאמץ להשתקם ולחזור לחיים נורמטיביים, והחל בכך בין כתלי בית המעצר.

ב"כ נאשם 2 אבחן אף הוא את הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה במסגרת טיעוניה, והגיש פסיקה המדגימה את המנעד הרחב, כאשר ברף תחתון, מוטלים אף עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

אשר להפעלת המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם 2, התבקש להפעילם בחלקם הגדול

בחופף, נוכח משך המאסר הצפוי.

הנאשם 2

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, תאר את נסיבות חייו עת גדל ללא דמות אבהית. לאחר שחרורו ממאסר בחר ללכת בדרך לא טובה ועם אנשים לא טובים. כלשונו: "עכשיו כשאני אחרי מאסר ואכלתי שני מאסרים הבנתי שאני צריך להתקדם הלאה". כעת משולב בקבוצות טיפול בבית המעצר והוא מעוניין להיקלט במתקן כליאה אשר יאפשר את המשך שיקומו.

דין והכרעה

מתחמי העונש ההולם

יוזכר, כי במסגרת ההסכמות בין הצדדים, נטענו על ידי המאשימה מתחמי ענישה ביחס לשני הנאשמים, והתבקש עונש הולם במסגרת זו, כאשר טיעוני ההגנה חופשיים. עוד יוזכר, כי השוני בעתירת המאשימה ביחס לעונש שיש להטיל על כל אחד מהנאשמים נובע משוני בעבירות המיוחסות לכל אחד מהם (לנאשם 2 מיוחסת גם נשיאת נשק), ולהפעלת מאסרים מותנים התלויים ועומדים כנגדו.

בחינת נסיבות המעשים המיוחסים לנאשמים בכתב האישום המתוקן מגלה רכיבי חומרה משמעותית, זאת בכמה היבטים:

ראשית, הנאשמים הפעילו אלימות קשה כלפי נפגעי העבירה, כאשר נאשם 1 עשה שימוש בסכין, ונאשם 2 הצטייד באקדח- כל האמור במקום ציבורי בעיבורה של עיר. נאשם 1 דקר את עובדה באמצעות סכין, כשהוא משסף בעצמה את בטנו לרוחבה. נאשם 2 ירה ברגלו של דיאא באמצעות האקדח עמו הצטייד מראש. לנאשם זה מיוחסת גם עבירה של נשיאת נשק, ועובדה זו תתבטא בקביעת מתחם הענישה.

שנית, לנפגעי העבירה נגרמו חבלות משמעותיות ביותר, כפי המפורט בהרחבה לעיל, ותוצאות הפגיעה, על כל רבדיה, חמורות ומתמשכות עד לימים אלה.

שלישית, נפגעי העבירה נפגעו על ידי הנאשמים במסגרת עבודתם כמאבטחים במועדון בתל אביב. לנתון זה נודעת חומרה. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הפגיעה ארעה בעת שנפגעי העבירה יצאו מהמועדון על מנת לוודא כי הנאשמים והאחרים עזבו את המקום.

מעשי הנאשמים פגעו בערכים המוגנים שעניינם שמירה על שלמות הגוף ושלווה הציבור בכללותו, ופגיעה זו הינה משמעותית. כידוע, תופעת האלימות על כל גווניה, ראויה למענה חריף על ידי בית המשפט, בשל נפיצותה. בעיקר הדברים אמורים בעת שנעשה שימוש בנשק קר, בין אם עסקינן בסכין ובין בנשק. נשיאת נשק מהווה סיכון פוטנציאלי גדול לציבור כולו. לעיתים, המרחק התוצאתי בין גרימת חבלה חמורה לבין תוצאה קטלנית הינו רק עניין של מזל.

אשר לשימוש בסכין, נקבע לא אחת כי קיים צורך להיאבק בתופעת הסכינאות באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה, כאשר מדובר בתופעה שקנתה לה אחיזה בחברה, והפכה שכיחה ביותר כדרך

לפתרון סכסוכים (ראו לדוגמא ע"פ 6910/09 הדרה נ' מדינת ישראל (9/5/2010)). הדברים אמורים ביתר שאת כאשר אלימות זו מופנית כלפי בעל תפקיד. נפגעי העבירה בענייננו סרבו להכניס את הנאשמים למועדון ובשל כך התעורר פרץ האלימות משולל הרסן.

בית משפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק המקימות סיכון חמור ביותר וממשי לנפגע ולציבור כולו, ולפיכך ראויות לענישה מחמירה בדמות מאסר לתקופות הולמות ומשמעותיות. הדברים אמורים הן בנוגע לנשיאת נשק, ובוודאי גם כאשר נעשה בו שימוש. נקבע לא אחת כי עבירות אלה לא רק מקימות סיכון ממשי לציבור, אלא מבססות פוטנציאל הסלמה ופגיעה בחפים מפשע נוספים ועוברי אורח (ראו לדוגמא ע"פ 6235/22 מדינת ישראל נ' חסארמה (21/6/2023)).

במעשיהם, פגעו הנאשמים במידה משמעותית בערכים המוגנים האמורים לעיל, ופגיעה זו תקבל ביטוי הולם בענישה.

אשר לפסיקה הנוהגת במקרים דומים- עיון בפסיקה מלמד על תוצאה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים בעבירות אלימות במסגרתן נעשה שימוש בנשק קר, כחלק מהצורך להיאבק בתופעה. מגמה זו משקפת את הצורך בהחמרת הענישה בין היתר לצורך הרתעה. ברי, כי משך המאסר מביא לכלל ביטוי את הנסיבות הקונקרטיות של המעשה מושא גזר הדין.

ע"פ 3867/23 מדינת ישראל נ' שנקור (11/7/2023) במסגרתו הוחמרה ענישה שהוטלה בבית משפט המחוזי ל- 45 חודשי מאסר. בהתאם לעובדות, בעקבות קטטה בין המתלונן למשיב, בקיוסק, דקר המשיב פעמיים את המתלונן בפלג גופו העליון, ובהמשך דקר פעם נוספת באזור הבטן. בין היתר, נגרם למתלונן פצע עמוק בבטן אשר הצריך ניתוח. חרף גילו הצעיר של המשיב, לחובתו הרשעות קודמות מרובות, כאשר תסקיר שירות המבחן הצביע על מסוכנות גבוהה.

ע"פ 8587/20 חסון נ' מדינת ישראל (8/12/2021) במסגרתו נאשם הורשע לאחר שניהל הוכחות בדקירה על רקע סכסוך שכנים. למתלונן נגרם חתך מאסיבי. הנאשם אף תקף שוטרים ואיים עליהם. נקבע מתחם הנע בין 2-5 שנות מאסר, והוטל על הנאשם עונש של 3.5 שנות מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים.

ע"פ 425/23 מדינת ישראל נ' Teklu (4/7/2023) במסגרתו הורשע המשיב על יסוד הודאתו, ללא הסדר טיעון, בכך ששיסף את גרונו של המתלונן (שניהם נתינים זרים ומכירים זה את זה). המתלונן נזקק לניתוח חירום. בית משפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 22 ל- 52 חודשי מאסר, וגזר 32 חודשי מאסר. עונשו הועמד במסגרת ערעור המדינה על 48 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ נאשם 1 הפנה לת"פ 5295-09-19 מדינת ישראל נ' עבדאלג'ני (3/8/2020) במסגרתו הוטלו בין היתר 24 חודשי מאסר בפועל לנאשם אשר תקף את בן זוגה של גרושתו במפתח ברגים וכן הדיח בחקירה ושיבש מהלכי משפט. ניתן משקל לנסיבותיו האישיות, היות נעדר הרשעות ולמצבו הנפשי באותה תקופה שהיה לו השפעה על ביצוע המעשים.

באשר לעבירות בנשק ראוי להפנות לת"פ 56731-07-23 מדינת ישראל נ' אבוחסרה (22/5/2023) במסגרתו הורשע הנאשם בכך שנשא נשק וירה לעבר בנין 3 כדורים. בעת הימלטותו ירה לעבר שוטרים

ונפגע בעצמו מירי לכיוונו. על הנאשם, בעל עבר פלילי שסיים לרצות מאסר, הוטל עונש של 5 שנות מאסר.

ת"פ 28139-10-13 **מדינת ישראל נ' אבו עאמר** (18/1/2015) במסגרתו נדון הנאשם ל-4 שנות מאסר בגין ניסיון חבלה חמורה והחזקת נשק, בגין ניסיון לחבול באמצעות ירי לעבר רכב בו ישבה משפחת המתלונן שלא נפגעה.

פסיקה נוספת אליה הפנה ב"כ נאשם 2 שונה מעניינו, כך למשל במסגרת ת"פ 5388-11-13 נדון נאשם ל-18 חודשי מאסר בגין חבלה חמורה ונשיאת נשק והובאו בחשבון נתוני שיהוי, התרשמות שירות המבחן בנוגע לדפוסיו ועברו הנקי.

קביעת המתחמים

לאור האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת במקרים בהם אופי העבירות וטיב המעשים הם כאלה שניתן להקיש מהם לעניינו, ובנסיבות הקונקרטיות של עניין זה כפי שפורטו לעיל, בשים לב לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, ראיתי לקבוע מתחמי ענישה, כדלקמן:

לנאשם 1- המתחם נע מ-38 חודשי מאסר ועד 72 חודשי מאסר

לנאשם 2- המתחם נע מ-54 חודשי מאסר ועד 84 חודשי מאסר

קביעת העונש המתאים לנאשמים

בהינתן מתחמי הענישה האמורים אותם קבעתי, ייקבע העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים, בהתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, להלן.

הנאשמים הודו ונטלו אחריות על מעשיהם בשלב מוקדם בהליך וללא הבטחה עונשית מצד המאשימה. אמנם בהליך החלו להישמע ראיות, אולם מדובר היה בשלב לא מתקדם ולא העידו עדים מרכזיים לרבות נפגעי העבירה. בסופו של הליך גישור, אף תוקן כתב האישום, במסגרתו הודו הנאשמים. נטילת האחריות באה לכלל ביטוי גם בדבריהם האחרון בבית המשפט.

לנאשם 1, בן 26, הרשעה קודמת בעבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד, משנת 2022 בגינה הוטל עליו מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירה.

לנאשם 2, בן 21, הרשעה בגין עבירות רכוש איומים תקיפה וסמים משנת 2022 על דרך של צירוף תיקים בבית משפט לנוער, בגינה ריצה מאסר למשך 6 חודשים. והרשעה נוספת מאותה שנה בגין תקיפה וחבלה, הפרת הוראה חוקית, ועבירת רכוש, בגינה ריצה 8 חודשי מאסר בפועל. תלויים ועומדים כנגדו מאסר על תנאי של 8 חודשים, ושל 5 חודשים.

באי-כוח הנאשמים הדגישו את התיקון המשמעותי של כתב האישום, ואת הודיית הנאשמים ונטילת האחריות למעשים, את גילם הצעיר והביעו בשמם עתירה להפנות ענינם להליכי שיקום בין כתלי בית המאסר, כאשר נאשם 2 אף החל להשתלב בקבוצות בבית המעצר. ראיתי להמליץ כי הנאשמים

ישולבו באפיק שיקומי במסגרת ריצוי המאסר שיוטל עליהם.

הנאשמים מבינים כיום את הפסול במעשים ואת התוצאות החמורות שנגרמו למתלוננים, כאשר נאשם 1 שהיה עצמו נפגע מירי, הדגיש את חומרת המעשה שביצעו. אביא בחשבון את העובדה כי מדובר במאסר ראשון אותו ירצה נאשם 1, ואף לכך נודעת חשיבות.

בבואי לקבוע את העונש המתאים, הבאתי בחשבון את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים כפי שפורטו בהרחבה על ידי בא-כוחם, וכן לקחתי בחשבון את גילם הצעיר (בעיקר נאשם 2).

נוכח סמיכות הזמנים במסגרתה הוטלו המאסרים ברי ההפעלה בעניינו של נאשם 2, סברתי כי יש מקום לחפיפה ביניהם ולחפיפה מידתית בלבד לעונש שיוטל עליו בגין תיק זה.

נוכח מכלול הנסיבות והאמור בתצהירי נפגעי העבירה, יש מקום להטלת פיצוי לנפגעים, כאשר המאשימה עתרה להטלת פיצוי משמעותי יותר לנפגע אשר נדקר (עובדה), בשים לב לנזקים שנגרמו ולמסמכים הרפואיים.

אשר על כן, אני מטילה על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

נאשם 1-

מאסר בפועל לתקופה של **45 חודשים** החל מיום מעצרו- 8/9/2023

מאסר למשך 9 חודשים אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

מאסר למשך 5 חודשים אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון או החזקת סכין.

פיצוי למתלונן עובדה בסך 25,000 ₪ אשר ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1/2/2025.

נאשם 2-

מאסר בפועל לתקופה של 65 חודשים החל מיום מעצרו- 8/9/2023

אני מורה על הפעלת 2 מאסרים מותנים, 8 חודשים (ת"פ 62486-08-2021 מיום 15/3/2022); 5 חודשים (ת"פ 41938-12-20 מיום 10/10/2022) בחופף ובמצטבר כך שסך הכל ירצה הנאשם 2 מאסר למשך **72 חודשי מאסר**.

מאסר למשך 9 חודשים אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע, ועבירות בנשק.

מאסר למשך 5 חודשים אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון.

פיצוי למתלונן דיאא בסך 15,000 ₪ אשר ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1/2/2025.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' אב תשפ"ד, 13 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.